

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR.1106

Ședința publică din data de 14 februarie 2011

Președinte
 Grefier

Pe rol, pronunțarea asupra cererii având ca obiect "anulare act administrativ" formulată de reclamanta SC SRL str. nr.

Jud. Suceava în contradictoriu cu pârâta MINISTERUL FINANTELOR
PUBLICE-AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ-Direcția
Generală a Finanțelor Publice Suceava.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din 27 ianuarie 2011, susținerile apărătorului reclamantei fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat, care face parte integrantă din prezenta și când, din lipsă de timp pentru deliberare, pronunțarea s-a amânat pentru 3. februarie 2011, 10 februarie 2011 și apoi pentru azi, 14 februarie 2011.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea adresată acestei instanțe și înregistrată sub nr. din 16.03.2010, reclamanta SC SRL a contestat Decizia nr. din 03.02.2010 emisă de Ministerul Finanțelor Publice-Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, solicitând anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 29.04.2009, în sumă totală de lei; anularea tuturor actelor subsecvente; restituirea sumei de lei, plus lei reprezentând penalități achitate, și dobânda legală până la restituirea efectivă a întregii sume; obligarea intimății la plata de daune morale în cuantum de lei, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că împotriva raportului de inspecție fiscală parțială nr. și a deciziei de impunere nr. a formulat contestație, iar prin Decizia nr. din 22.07.2009 a D.G.F.P. Suceava s-a dispus suspendarea soluționării contestației până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

Ulterior, având în vedere Rezoluția nr. a Parchetului pe lângă Judecătoria SRL în calitate de Administrator al SC SRL cercetată pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, s-a dispus neînceperea urmăririi penale, în temeiul art.288 alin.6 C.p.p. raportat la art.10 alin.1, lit.d C.p.p., prin adresa nr. din 6.01.2010 a solicitat soluționarea contestației împotriva Deciziei de impunere nr. din 30.04.2009, iar prin Decizia nr. din 03.02.2010 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală -D.F.G.P. Suceava s-a respins contestația împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 29.04.2009, ca neîntemeiată.

A mai arătat reclamanta că toate cele 8 facturi menționate în pagina 3 din procesul verbal de control încheiat de DGFP Suceava - Activitatea de Inspecție Fiscală din 28.04.2009, au la bază contracte și facturi fiscale care întrunesc condițiile prevăzute de legea contabilității. Serviciile prestate de persoanele incriminate întrunesc cerințele cerute de punctul 48 din H.G. nr.44/2004, în sensul că s-au făcut pe baza unor contracte sau recepții și si-au

c Dec. 21 / 2010
 Anularea

150

demonstrat eficiența; deci nu pot fi încadrate la articolul 21 alin.4 lit.m din Legea nr. 571/2003.

În conformitate cu disp. art.7 alin.2 din Legea nr.571/2003, „organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. In analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz, iar potrivit alin.3, „organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt,.....”.

Potrivit pct.48 din HG nr.44/2004, pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultant, asistență sau alte prestări de servicii, trebuie sa fie îndeplinite cumulative următoarele condiții: serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau pe baza oricărei forme contractual prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de receptive, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte material corespunzătoare.

Având în vedere ca din actele premergătoare rezultă ca serviciile ce au făcut obiectul contractului de consultanță au fost efectiv prestate, iar activitățile menționate în contractul de consultanță au fost necesare desfășurării activității reclamantei, arată că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.9 alin.1 lit.c din Legea nr.241 /2005 sub aspectul laturii obiective, deoarece operațiunile dintre societatea reclamantă SC SRL și SC SRL sunt reale, iar cheltuielile de consultant efectuate de reclamantă îndeplinesc condițiile impuse de lege pentru a fi deductibile”.

În concluzie, reclamanta arată că.raportul de inspecție fiscală parțială nr. 2009 și Decizia de impunere n 2009 sunt emise în baza unor interpretări fără suport real și în consecință duc în mare parte la nulitatea lor.

În dovedirea acțiunii, reclamanta a depus înscrisuri (filele 11-58).

Prin întâmpinarea formulată în cauză, pârâta D.G.F.P. Suceava a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea Deciziei nr. 2010 și a deciziei de impunere nr. 2009 emise de D.G.F.P. Suceava ca legale și temeinice.

A arătat că în urma controlului efectuat la societate, cu privire la impozitul pe profit, s-a constatat de către organele de inspecție fiscală că în perioada septembrie 2007 - decembrie 2008, societatea a efectuat cheltuieli cu consultanța tehnică, respectiv comision intermediere, conform unor facturi fiscale emise de SC SRL și P.F.A. în loc. în baza unor contracte de consultanta tehnica.

De asemenea, s-a constatat ca valoarea totală a facturilor înregistrate în evidența contabilă a firmei, emise de SC SRL este de lei, din care lei reprezentând valoarea fără TVA și lei reprezentând TVA și de P.F.A. lei, din care lei reprezentând TVA și lei reprezentând valoare fără TVA și lei reprezentând TVA.

S-a mai stabilit ca societatea nu a putut dovedi necesitatea efectuării acestor cheltuieli prin specificul activității neprezentând organelor de control situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese verbale de recepție, studii de fezabilitate de piața sau alte materiale care sa dovedească prestarea efectivă a acestor servicii.

Fața de cele prezentate, organele de inspecție consideră ca agentul economic a înregistrat eronat la cheltuieli deductibile suma de lei, acestea nefiind aferente veniturilor societății ceea ce a dus la diminuarea profitului impozabil cu suma de lei în anul 2007 și cu suma de lei în anul 2008.

Consecința fiscală a celor prezentate anterior o reprezintă stabilirea unui impozit pe profit în suma de lei, iar pentru neplata la termenele legale a impozitului pe profit suplimentar s-au calculat majorări de întârziere în suma de lei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 19, alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării.

A mai arătat pârâta că pentru a fi acceptate la deducere cheltuielile cu serviciile de management, asistență sau alte prestări de servicii trebuie îndeplinite o serie de condiții. Astfel, acele servicii trebuie să fie efectiv prestate, trebuie să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură trebuie să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului.

De asemenea, prestarea efectivă a serviciilor trebuie justificată prin situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.

Cu privire la TVA, a arătat că în urma inspecției fiscale desfășurate s-a constatat ca, în perioada septembrie 2007 - decembrie 2008, societatea a efectuat cheltuieli cu consultanța tehnică respectiv comision intermediere, conform unor facturi fiscale emise de SC SRL și P.F.A. din loc. în baza unor contracte de consultanță tehnică.

S-a stabilit, de asemenea, ca societatea nu a putut dovedi necesitatea efectuării acestor cheltuieli prin specificul activității ne reprezentând organelor de control situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese - verbale de recepție, studii de fezabilitate de piață sau alte materiale care sa dovedească prestarea efectivă a acestor servicii, fapt pentru care TVA-ul aferent acestor facturi în suma de lei nu are drept de deducere.

Consecința fiscală a fost stabilirea unui TVA suplimentar în sumă de lei, iar pentru neplata la termen a TVA suplimentar s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei.

În drept, în speța sunt aplicabile prevederile art. 134, art. 134¹, art. 134² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării.

Prin cererea de completare a cererii inițiale (filele 117-119 dosar), reclamanta a solicitat obligarea pârâtei și la plata dobânzii calculată în condițiile și termenele prev. de disp.art.124 Cod proc. fiscală, aferente sumelor solicitate spre restituire, calculată până la restituirea efectivă a sumelor solicitate, respectiv la suma de lei, achitată în data de 04.06.2009 și la suma de lei reprezentând penalități achitate prin compensare din data de 03.07.3009.

Referitor la cererea de obligare a DGFP Suceava la plata dobânzii fiscale, pârâta, raportându-se la prevederile art. 124 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 republicată, arată că dreptul contribuabilului la reparație sub forma dobânzilor ia naștere în situația în care procedura de restituire sau de rambursare se face cu întârziere și nu se finalizează în termenul legal de 45 de zile, cu excepția prevăzută de art. 70 alin. 2, sancționând lipsa de diligența a organului fiscal.

La solicitarea instanței pârâta a comunicat, în copie, documentația care a stat la baza emiterii deciziei nr. /03.02.2010.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Prin Decizia nr. din 03.02.2010, D.G.F.P. Suceava a respins ca neîntemeiată contestația formulată de către SC SRL împotriva Deciziei de impunere nr. 29.04.2009 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 30.04.2009 privind suma de lei.

S-a reținut în decizie că în urma verificării efectuate la SC SRL a rezultat că societatea a dedus cheltuieli cu consultanța tehnică, dar nu a prezentat organelor de control niciun document prin care să facă dovada necesității efectuării acestor cheltuieli pentru activitatea pe care o desfășoară și să demonstreze prestarea efectivă a acestor servicii, respectiv să prezinte situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese-verbale de recepție, studii de fezabilitate, de piață sau alte materiale, iar în susținerea contestației formulate nu a depus niciunul din aceste documente, astfel că în mod legal organele fiscale au respins la deducere aceste cheltuieli și au stabilit suplimentar un impozit pe profit în sumă totală de lei.

S-a mai reținut că petenta a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu consultanță tehnică și comision de intermediere pentru care nu a putut dovedi necesitatea și realitatea efectuării acestora prin specificul activităților de desfășurare, astfel că în mod legal organul fiscal a respins la deducere TVA în sumă de lei aferentă facturilor cuprinzând contravaloarea unor servicii de consultanță tehnică și comision de intermediere.

Totodată s-a constatat că este neîntemeiată și nesusținută cu documente și contestația cu privire la majorările de întârziere aferente impozitului pe profit și aferente TVA.

Împotriva deciziei de mai sus a formulat prezenta contestație reclamanta SC SRL

Prin rezoluția nr. a dispus neînceperea urmăririi penale față de cercetată pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 9 al.1 lit.c din Legea nr. 241/2005, însă în prezenta cauză acest aspect nu prezintă relevanță, întrucât instanța trebuie să verifice dacă sumele menționate în decizia de impunere nr. din 30.04.2009 sunt sume datorate de reclamantă.

Potrivit dispozițiilor art.19 din Legea nr. 571/2003”(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte;

Potrivit dispoz. din H.G. nr. 44/2004 pct. 48. „pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;
- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Nu intră sub incidența condiției privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate și de persoane juridice, cum sunt: cele de întreținere și reparare a activelor, serviciile poștale, serviciile de comunicații și de multiplicare, parcare, transport și altele asemenea.”

Instanța apreciază că în mod corect s-a reținut de către organele de control faptul că reclamanta nu a putut dovedi necesitatea efectuării acestor cheltuieli prin specificul activității, neprezentând organelor de control situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese-verbale de recepție, studii de fezabilitate de piață sau alte materiale care să dovedească prestarea efectivă a acestor servicii și au considerat că agentul economic a înregistrat eronat drept cheltuieli deductibile cu consultanță tehnică.

Instanța apreciază că înscrisurile aflate la filele 137-165 și care sunt ștampilate de S.C. S.R.L. nu fac dovada contrară a celor reținute de organele de control.

Asuci în mod corect s-a reținut că respectivele cheltuieli nu sunt în folosul realizării de venituri impozabile aferente activității care o prestează și au respins în mod corect la deducere suma de lei aferentă anului 2007 și suma de lei reprezentând cheltuieli cu consultanța tehnică și au stabilit suplimentar un impozit pe profit de lei și majorări de întârziere în sumă de lei.

Conform dispoz. art.145 din Codul fiscal” Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

- a) operațiuni taxabile”.

NY

Instanța apreciază că în mod corect s-a reținut că reclamanta nu a făcut dovada necesității efectuării cheltuielilor pentru activitatea care o desfășoară și că au fost efectiv realizate, neprezentând organelor de control situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese - verbale de recepție, studii de fezabilitate de piață sau alte materiale așa cum prevăd dispoz. art. 145 al.2 Cod fiscal.

Este adevărat că reclamanta a depus contractul de consultanță tehnică încheiat cu S.C. S.R.L., dar acesta nu are dată certă astfel că instanța nu-l poate lua în considerare. De asemenea, nici înscrisurile aflate la filele 137-165 nu vor fi luate în considerare de instanță pentru aceleași considerente.

Astfel în mod corect organul fiscal a respins la deducere TVA aferentă facturilor cuprinzând contravaloarea unor servicii de consultanță tehnică și comision de intermediere. Deci reclamanta datorează suma de lei reprezentând TVA și suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA.

Pentru cele ce preced, instanța va respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta SC SRL în contradictoriu cu pârâta MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE-AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ-Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava.

Pentru aceste motive,
În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca nefondată acțiunea având ca obiect "anulare act administrativ" formulată de reclamanta SC SRL str.

, jud. Suceava în contradictoriu cu pârâta **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE-AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ-Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava.**

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică azi, .

Președinte,

Red. 3.
Tehnored. ..
Ex.4, ..2011

